NORAKSTS
Lieta Nr. A 42775808
A 4747-09/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2009.gada 22.septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

piedaloties pieteicējai *J.S.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *J.S.* pieteikuma par Rīgas domes Labklājības departamenta 2008.gada 30.septembra lēmuma Nr.DL-08-301-ap atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2008.gada 16.decembrī ierosināta administratīvā lieta pēc *J.S.* (turpmāk – pieteicēja) pieteikuma par Rīgas domes Labklājības departamenta (turpmāk – atbildētājs) 2008.gada 30.septembra lēmuma Nr.DL-08-301-ap (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

[2] No lietas materiāliem secināms, ka:
[2.1] 2008.gada 29.jūlijā Rīgas Vidzemes priekšpilsētas sociālais dienests ar lēmumu Nr. SDVP-08-2844-ap (turpmāk – Sākotnējais lēmums) noteica, ka pieteicējai nav tiesību saņemt Rīgas pilsētas sociālos pabalstus un anulēja 2008.gada 27.jūnija pieteicējas ģimenei pabalstu garantētā minimālā ienākuma līmeņa nodrošināšanai par jūniju, jūliju un augustu 66,54 latu apmērā, kā arī anulēja 2008.gadā 26.jūnijā piešķirtās trūcīgās ģimenes izziņu Nr.08-06528.
[2.2] Ar 2008.gada 26.augusta iesniegumu pieteicēja lūdza atbildētāju atcelt Sākotnējo lēmumu.
[2.3] Atbildētājs ar Lēmumu Sākotnējo lēmumu atzina par tiesisku un pamatotu, atstāja to spēkā, bet pieteicējas iesniegumu noraidīja.

[3] Uzskatot atbildētāja Lēmumu par nepamatotu, pieteicējs iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Savā pieteikumā pieteicēja nepiekrīt Lēmumam norādot, ka Lēmums aizvaino pieteicēju un viņas ģimeni radot neticību, ka dzīvo demokrātiskā valstī, jo valsts ir atbildīga par privātpersonas tiesībām, kas noteiktas Latvijas Republikas Satversmes astotajā nodaļā.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2009.gada 19.janvārī saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi. Atbildētājs pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu Lēmumā minēto apsvērumu dēļ.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja savu pieteikumu uzturēja uz tajā minētiem motīviem. Papildus pieteicēja papildināja pieteikumu, lūdzot nodarītā morālā kaitējuma atlīdzinājumu 500 apmērā.
Uz tiesas sēdi atbildētāja pilnvarots pārstāvis nebija ieradies. Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, konstatē, ka atbildētājam likumā noteiktā kārtībā ir paziņots par lietas izskatīšanas laiku un vietu. No atbildētāja nav saņemta informācija par neierašanās apstākļiem un iemesliem.

Pieteicēja tiesas sēdē paskaidroja, ka lietu ir iespējams izskatīt bez atbildētāja klātbūtnes.

Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka nepastāv Administratīvā procesa likuma 268. un 269.pantā paredzētie apstākļi lietas izskatīšanas atlikšanai, tādējādi, atbilstoši Administratīvā procesa likuma 214.panta pirmajai daļai, lieta var tikt izskatīta bez atbildētāja pārstāvja klātbūtnes.

[6] Izvērtējot pieteicējas iesniegtos pieteikuma papildinājumus, tiesa nolemj pieņemt pieteikuma papildinājumus daļā par morālā kaitējuma atlīdzinājumu 500 latu apmērā, pārējā daļā pieteikuma papildinājumi netiek pieņemti, jo neattiecas uz konkrēto lietu pēc būtības, un tiek atdoti pieteicējai.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, noklausoties pieteicējas tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus un izvērtējot tos kopsakarā ar atbildētāja iesniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem un pārējiem lietas materiāliem, secina, ka pieteikums daļā par Lēmuma atcelšanu ir noraidāms, bet daļā par morālā kaitējuma atlīdzināšanu atstājams bez izskatīšanas.

[8] No lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk norādītos faktiskos apstākļus.

[8.1] 2008.gada 9.janvārī pieteicēja ar *Ņ.B.* noslēdza uztura līgumu Nr.105 (turpmāk – Uztura līgums) par to, ka *Ņ.B.* atsavina un nodod īpašumā pieteicējai par mūža uzturu *Ņ.B.* piederošās ¾ domājamās daļas nekustamā īpašuma Rīgā, */adrese/*, bet pieteicēja apņemas dot *Ņ.B.* mūža uzturu līdz viņas mūža galam, tā vērtību nosakot 141,63 lati mēnesī. (lietas lapa 21-23)

[8.2] 2008.gada 10.jūlijā Rīgas Vidzemes priekšpilsētas sociālais dienests nosūtīja pieteicējai vēstuli Nr.SDVP-08-261-ap, ar kuru izskaidroja pieteicējai spēkā esošās tiesību normas attiecībā uz trūcīgas ģimenes statusa saņemšanu un pabalstu piešķiršanu, kā arī informēja pieteicēju, ka pieteicēja nav sniegusi patiesas ziņas par ģimenes materiālo stāvokli, tādējādi tiek atlikts pabalsts par 2008.gada jūniju, jūliju un augustu un dzīvokļa pabalsts par jūliju un augustu. Lai atkārtoti varētu izvērtēt ģimenes materiālo situāciju, pieteicēja tika aicināta iesniegt dokumentus par nekustamo īpašumu. (lietas lapa 26-27)

[8.3] 2008.gada 29.jūlijā Rīgas Vidzemes priekšpilsētas sociālais dienests ar Sākotnējo lēmumu noteica, ka pieteicējai nav tiesību saņemt Rīgas pilsētas sociālos pabalstus un anulēja 2008.gada 27.jūnija pieteicējas ģimenei pabalstu garantētā minimālā ienākuma līmeņa nodrošināšanai par jūniju, jūliju un augustu 66,54 latu apmērā, kā arī anulēja 2008.gadā 26.jūnijā piešķirtās trūcīgās ģimenes izziņu Nr.08-06528. (lietas lapa 24-25)

[8.4] Ar 2008.gada 26.augusta iesniegumu pieteicēja lūdza atbildētāju atcelt Sākotnējo lēmumu. (lietas lapa 19)

[8.5] Atbildētājs ar Lēmumu Sākotnējo lēmumu atzina par tiesisku un pamatotu, atstāja to spēkā, bet pieteicējas iesniegumu noraidīja. (lietas lapa 4-5)

[9] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai atbildētājs pamatoti ir anulējis pieteicējai piešķirto trūcīgas ģimenes izziņu un pabalstu garantētā minimālā ienākuma līmeņa nodrošināšanai par jūniju, jūliju un augustu.

[10] Likuma „Par sociālo drošību" 26.pantā kā viens no personas līdzdarbības pienākumiem ir noteikta informācijas sniegšana, proti, personai, kura iesniedz pieprasījumu pēc sociālajiem pakalpojumiem vai tos saņem, ir pienākums sniegt pilnīgas pakalpojuma saņemšanai nepieciešamās ziņas un pēc sociālo pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma iesniegt

nepieciešamos dokumentus, kā arī nekavējoties ziņot par pārmaiņām apstākļos, kuri nosaka sociālā pakalpojuma saņemšanu.

Savukārt minētā likuma 32.pants nosaka, ka līdzdarbības pienākumu neveikšana var būt par pamatu sociālās palīdzības sniegšanas pārtraukšanai vai atteikšanai līdz šo pienākumu izpildīšanas brīdim.

No minētajām tiesību normām izriet personas, kura saņemt vai pretendē saņemt sociālo palīdzību, pienākums nekavējoties sniegt ziņas par jebkādām izmaiņām, kas attiecas uz sociālā pakalpojuma saņemšanu.

[11] Ienākumu un materiālā stāvokļa līmeni, kuru nepārsniedzot ģimene vai atsevišķi dzīvojoša persona atzīstama par trūcīgu, kā arī kārtību, kādā novērtējami ģimenes (personas) ienākumi un materiālais stāvoklis nosaka Ministru kabineta 2003.gada 25.februāra noteikumi Nr.97 ,,Kārtība, kādā ģimene vai atsevišķi dzīvojoša persona atzīstama par trūcīgu" (turpmāk – Noteikumi Nr.97).

Noteikumu Nr.97 2.punkts nosaka, ka ģimene (persona) atzīstama par trūcīgu, ja tās ienākumi uz katru ģimenes locekli pēdējo triju mēnešu laikā nepārsniedz 50 % no attiecīgā gada 1.janvārī spēkā esošās minimālās darba algas valstī un ja:

2.1. tai nepieder naudas līdzekļu uzkrājumi kredītiestādēs;

2.2. tai nepieder vērtspapīri (izņemot privatizācijas un kompensācijas sertifikātus);

2.3. tai nav parādsaistību;

2.4. tai nepieder īpašums, kuru var izmantot ienākumu gūšanai;

2.5. attiecībā uz visiem tās apgādniekiem ir spēkā šo noteikumu 19. vai 20.punktā minētie nosacījumi;

2.6. tā nav noslēgusi uztura līgumu;

2.7. tā neatrodas pilnā valsts vai pašvaldības apgādībā;

2.8. tā nav izsniegusi aizdevumu.

Ģimenes (personas) ienākumu un materiālā stāvokļa atbilstību šajos noteikumos noteiktajam līmenim novērtē un lēmumu par ģimenes (personas) atbilstību trūcīgas ģimenes (personas) statusam pieņem tās pašvaldības sociālais dienests vai pašvaldības dome, kuras teritorijā ģimene (persona) reģistrējusi savu dzīvesvietu.

Savukārt saskaņā ar Noteikumu Nr.97 5.punktu, lai tiktu novērtēti ienākumi un materiālais stāvoklis, pieprasītājs pašvaldībā iesniedz rakstisku iesniegumu, iztikas līdzekļu deklarāciju, kā arī deklarācijā norādītās ziņas apliecinošus dokumentus.

Atbilstoši minēto noteikumu 7.punktam deklarācijā pieprasītājs norāda ienākumus, īpašumus un uzkrājumus, likumīgo apgādnieku esamību un viņu materiālo stāvokli, noslēgtos uztura līgumus.

Savukārt atbilstoši Noteikumu Nr.97 12.punktam cita starpā par īpašumu šo noteikumu izpratnē nav uzskatāmi: (.) 12.2. nekustamais īpašums vai tā daļa, vai kustamā manta, kas tiek izmantota ģimenes (personas) pamatvajadzību – uztura, mitekļa un apģērba – nodrošināšanai. Aizpildot deklarāciju, izdara atzīmi pretī norādei par attiecīgo īpašumu.

Savukārt Rīgas domes 2007.gada 3.jūlija saistošo noteikumu Nr.84 ,,Noteikumi par Rīgas pilsētas pašvaldības sociālajiem pabalstiem" (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.84) 4.punkts nosaka, ka tiesības saņemt šajos saistošajos noteikumos paredzētos pabalstus (tajā skaitā pabalstu garantētā minimālā ienākuma līmeņa nodrošināšanai) ir personām, kurām nepieder īpašums, kuru var izmantot ienākumu gūšanai un kurām nav noslēgts uztura līgums.

Arī saskaņā ar Noteikumu Nr. 97 2.punktu ģimene (persona) atzīstama par trūcīgu, ja tai nepieder īpašums, kuru var izmantot ienākumu gūšanai un, ja tā nav noslēgusi uztura līgumu.

Savukārt Saistošo noteikumu Nr.84 28.punkts nosaka, ka tiesības saņemt pabalstu garantētā minimālā ienākumu līmeņa (GMI) nodrošināšanai ir ģimenēm vai atsevišķi dzīvojošām personām, kas atbilst trūcīgas ģimenes (personas) statusam.

Tādējādi, primāri ir konstatējams, vai persona atbilst trūcīgas ģimenes (personas) statusam.

No minētajām tiesību normām secināms, ka likumdevējs ir noteicis konkrētus priekšnosacījumus, kuriem izpildoties, persona vai ģimene var tikt atzīta par trūcīgu, tomēr arī pašai personai ir jāsadarbojas ar iestādi, tajā skaitā personai ir jāsniedz patiesa informācija par savu materiālo situāciju, kā arī nekavējoties jāinformē par izmaiņām, kas attiecas uz sociālās palīdzības saņemšanu.

[12] Atbilstoši iepriekš [10]-[11] minētajās tiesību normās noteiktajam, izziņu par atbilstību trūcīgas ģimenes (personas) statusam izsniedz, ja ģimene (persona) atbilst trūcīgas ģimenes (personas) statusam.

Tādējādi konkrētajā gadījumā ir jānoskaidro, vai pieteicēja atbilst maznodrošinātas personas (ģimenes) statusam.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka saskaņā ar Zemesgrāmatas informācijas sistēmā pieejamo informāciju, pieteicējas īpašumā ir nekustamais īpašums Rīgā, */adrese/* (kadastra numurs */kadastra numurs/*), pamatojoties uz 1999.gada 15.jūnija pirkuma līgumu. Lietā nav strīda, ka pieteicēja dzīvo īpašumā Rīgā, */adrese/*, un minēto īpašumu izmanto, lai nodrošinātu ģimeni ar mitekli (lietas lapa 33).

Tāpat lietā nav strīda, ka 2008.gada 9.janvārī pieteicēja ar *Ņ.B.* noslēdza uztura līgumu Nr.105, saskaņā ar kuru, pieteicēja ieguva īpašuma tiesības uz ¾ domājamām daļām no nekustamā īpašuma */adrese/*, Rīgā, un minētais nekustamais īpašums uz pieteicējas vārda ir nostiprināts zemesgrāmatā (lietas lapa 31-32).

Turklāt uztura līguma otrajā daļā noteikts, ka pieteicēja apņemas dot *Ņ.B.* mūža uzturu līdz viņas mūža galam, uztura vērtību nosakot 141,63 lati mēnesī (lietas lapa 21-22).

Tiesas sēdē pieteicēja arī atzina, ka iztikas līdzekļu deklarācijā Sociālajā dienestā nenorādīja 2008.gada 9.janvārī starp pieteicēju un *Ņ.B.* noslēgto uztura līgumu Nr.105, kā arī informāciju, ka pieteicēja, pamatojoties uz minēto uztura līgumu, ir nekustamā īpašuma */adrese/*, Rīgā, īpašniece.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka attiecībā uz pieteicēju nav konstatējami priekšnosacījumi pieteicējas atzīšanai par trūcīgu personu (ģimeni), jo pieteicēja neatbilst tiesību normās noteiktajām prasībām, kas izvirzītas personai, lai to atzītu par trūcīgu, proti, pieteicējai ir noslēgts uztura līgums par *Ņ.B.* mūža uzturēšanu, un saskaņā ar minēto uztura līgumu uz pieteicējas vārda ir reģistrēts nekustamais īpašums. Turklāt pieteicēja minētos faktus nenorādīja arī Sociālajā dienestā iesniegtajā iztikas līdzekļu deklarācijā.

Tiesas ieskatā, atbildētājs, izvērtējot apstākļus par pieteicējai noslēgto uztura līgumu, pamatoti secinājis, ka pieteicēja neatbilst tiesību normās izvirzītajām prasībām, lai pieteicēju varētu atzīt par trūcīgu.

Tādējādi tiesa atzīst, ka atbilstoši likuma „Par sociālo drošību" 32.pantam, Noteikumu Nr.97 2., 4. un 7.punktam, kā arī Saistošo noteikumu Nr.84 4.punktam, atbildētājs pamatoti ir pārtraucis sociālās palīdzības sniegšanu pieteicējai un pamatoti anulējis pieteicējai piešķirto trūcīgas personas (ģimenes) izziņu.

[13] Atbilstoši likuma „Par likumu un citu Saeimas, Valsts prezidenta un Ministru kabineta pieņemto aktu izsludināšanas, publicēšanas, spēkā stāšanās kārtību un spēkā esamību" 7.pantu spēkā esoši likumi un Ministru kabineta noteikumi ir saistoši visā Latvijas teritorijā un neviens nevar aizbildināties ar to nezināšanu. Likumu un Ministru kabineta noteikumu nezināšana neatbrīvo no atbildības.

Lietā ir konstatēts, ka aizpildot deklarāciju, pieteicēja nav sniegusi visas nepieciešamās ziņas un šajā gadījumā nav būtiski, vai pieteicēja to darījusi apzināti vai arī nezināšanas dēļ, jo pieteicēja, parakstot iztikas līdzekļu deklarāciju Sociāla dienesta darbiniekam nenorādīja, ka nav aizpildījusi deklarācijas 4.1.punktu, kurā jānorāda personai piederošais nekustamais īpašums.

Turklāt iztikas līdzekļu deklarācijas 4.1.punktā ir prasīta vispārīga informācija par personai piederošo nekustamo īpašumu, nevis par nekustamo īpašumu, kuru var izmantot ienākumu gūšanai, tādējādi, tiesas ieskatā, personai nevar rasties šaubas, kādi nekustamie īpašuma norādāmi šajā deklarācijas punktā.

Pieteicējai bija jāzina, ka, pieprasot sociālo palīdzību, proti, aizpildot iztikas līdzekļu deklarāciju, ir jānorāda visi piederošie nekustamie īpašumi un noslēgtie uztura līgumi. Pieteicēja nevar aizbildināties ar normatīvo aktu nezināšanu un tas neatbrīvo viņu no atbildības.

[14] Tiesas sēdē pieteicēja norādīja, ka saistībā ar noslēgto uztura līgumu pieteicēja uztura ņēmējai *Ņ.B.* finansiāli nepalīdz, bet to dara pieteicējas dēls *A.S.* Pieteicēja norādīja, ka *A.S.* faktiski dzīvo konkrētajā nekustamajā īpašumā un finansiāli palīdz *Ņ.B.*, savukārt uztura līgums tikai formāli noslēgts uz pieteicējas vārda.

Tiesas ieskatā, šāds pieteicējas arguments vērtējams kritiski, jo uztura līgumā kā uztura devēja noteikta tieši pieteicēja, kā arī nekustamais īpašums zemesgrāmatā reģistrēts uz pieteicējas vārda.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējai nekavējoties par apstākļu maiņu bija jāziņo sociālās palīdzības sniedzējam, kā arī pašai jāuzņemas atbildības par sekām, kas izriet no uztura līguma noslēgšanas.

[15] 2009.gada 3.septembra tiesas sēdē tiesa pieņēma pieteicējas iesniegtos papildinājumus daļā par morālā kaitējuma atlīdzināšanu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 93.panta pirmo un otro daļu, iesniedzot iesniegumu par administratīvā akta vai faktiskās rīcības apstrīdēšanu, vienlaicīgi var prasīt arī atlīdzinājumu. Ja administratīvo aktu vai faktisko rīcību var pārsūdzēt tiesā bez apstrīdēšanas vai, ja zaudējumus vai kaitējumu ir nodarījusi augstākā iestāde apstrīdēšanas procesā, pieteikumā par administratīvā akta vai faktiskās rīcības pārsūdzēšanu vienlaicīgi var prasīt arī atlīdzinājumu. Tātad pieteikumā tiesai vienlaicīgi var prasīt atlīdzinājumu, ja tas ir prasīts administratīvā akta vai faktiskās rīcības apstrīdēšanas procesā, kā arī tad, ja administratīvo aktu vai faktisko rīcību var pārsūdzēt tiesā bez apstrīdēšanas, vai zaudējumus vai kaitējumu ir nodarījusi augstākā iestāde apstrīdēšanas procesā. Iepriekšējo ārpustiesas izskatīšanas kārtību atlīdzinājuma prasībai var iziet arī iesniedzot attiecīgu iesniegumu iestādei, kas nodarījusi zaudējumus vai kaitējumu, atsevišķi no apstrīdēšanas iesnieguma.

Noteikumu nr.97 26.punkts nosaka, ja pašvaldības sociālā dienesta lēmums par ģimenes (personas) atbilstību vai neatbilstību trūcīgas ģimenes (personas) statusam vai par apgādnieka novērtējumu pieprasītāju neapmierina, to var apstrīdēt attiecīgās pašvaldības padomē (domē). Pašvaldības padomes (domes) pieņemto lēmumu var pārsūdzēt tiesā likumā noteiktajā kārtībā.

Arī Saistošo noteikumu Nr.84 60. un 61.punkts nosaka, ka sociālā dienesta pieņemto lēmumu par pabalsta piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt klients normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā var apstrīdēt Rīgas domes Labklājības departamentā.

Rīgas domes Labklājības departamenta lēmumu klients var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumā atbildētājam nav lūgusi atlīdzināt viņai nodarīto morālo kaitējumu, kā arī tiesa nekonstatē, un pieteicēja tiesas sēdē uz to nenorādīja, ka morālais kaitējums pieteicējai būtu nodarīts tieši ar atbildētāja Lēmumu.

Tādējādi tiesa konstatē, ka attiecībā uz morālā kaitējuma atlīdzinājuma prasījumu nav ievērota lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtība.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 278.panta 1.punktu tiesa atstāj pieteikumu bez izskatīšanas, ja pieteicējs nav ievērojis likumā noteikto lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtību.

Tiesa konstatē, ka pieteicēja nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma 93.pantā noteikto lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtību atlīdzinājuma prasījumam, tādējādi tiesa pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 278.panta 1.punktu atstāj bez izskatīšanas pieteicējas pieteikumu daļā par morālā kaitējuma atlīdzinājumu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 281.pantu, ja pieteikums atstāts bez izskatīšanas, pieteicējs var no jauna iesniegt pieteikumu tiesā, ievērojot likumā noteikto kārtību.

[16] Ņemot vērā sprieduma [10]-[14] punktā minēto, tiesa atzīst atbildētāja Lēmumu par tiesisku un pamatotu, bet pieteicējas pieteikumu daļā par Lēmuma atcelšanu par noraidāmu.

Ņemot vērā sprieduma [15] punktā konstatēto, pieteikums daļā par morālā kaitējuma atlīdzinājumu ir atstājams bez izskatīšanas, jo pieteicēja nav ievērojusi likumā noteikto lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtību.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā augstāk minēto, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 278.panta 1.punktu, 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *J.S.* pieteikumu par Rīgas domes Labklājības departamenta 2008.gada 30.septembra lēmuma Nr.DL-08-301-ap atcelšanu un morālā kaitējuma atlīdzināšanu.

Atstāt bez izskatīšanas *J.S.* pieteikumu daļā par morālā kaitējuma atlīdzinājumu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ I.Petrovska

Rīgā, 2009.gada 22.septembrī.